

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ

กับคุณภาพกำไร : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

The Relationship Between Board Characteristic, Audit Committee Characteristics and

Earning Quality Of Listed Companies in the Stock Exchange Of Thailand

สุมาลี กาบแก้ว¹ ศศิวิมล มีอำพล² และไพบุลย์ ผองวงศ์³

¹ โครงการปริญญาโทการบัญชี ภาคพิเศษ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, sumalee.kab@ku.th

² โครงการปริญญาโทการบัญชี ภาคพิเศษ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, fbussas@ku.ac.th

³ อาจารย์ประจำภาควิชาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, fbuspbd@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไร โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2561 จำนวน 372 บริษัท แล้วนำมาวิเคราะห์ผลโดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในการทดสอบความสัมพันธ์ ระดับความเชื่อมั่น 95% วัดคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งคำนวณตามตัวแบบ Yoon Model สำหรับตัวแปรอิสระได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ และความรู้ ความชำนาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ตัวแปรควบคุมได้แก่ ขนาดของกิจการ ความเสี่ยงทางการเงิน และการเติบโตของกิจการ ส่วนตัวแปรตามคือ คุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

ผลการศึกษาพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือเมื่อคณะกรรมการบริษัท มีจำนวนกรรมการอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างลดลง ทำให้การเปิดเผยข้อมูลรายงานทางการเงินมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ และขนาดของกิจการ การเติบโตของกิจการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไร

คำสำคัญ: คณะกรรมการบริษัท, คณะกรรมการตรวจสอบ, คุณภาพกำไร

ABSTRACT

The objective of this study is to study the relationship between the board characteristic, audit committee characteristic and earning quality by conducting a study of a sample of 372 companies registered in the Stock Exchange of Thailand in 2018 - 2019. The data are analyzed by using multiple regression analysis at the 95% confidence level test measuring the quality of the profit through discretionary accruals calculated by the Yoon Model (2006) model. The independent variables are the size of the board of directors, independence of the board of

directors, the size of the audit committee and the numbers of meetings attended by the audit committee and the accounting or financial expertise of the audit committee. The control variables are size of business, financial risk and business growth. The dependent variable was earnings quality measured by discretionary accruals.

The result of the study reveals that the independence of the board of directors has a statistically significant relationship with discretionary accruals with the opposite direction. The increase in the number of independent directors will result to decrease of earning management through discretionary accruals. As a result, the disclosure of financial reports are accurate and reliable. and size of business and business growth has a statistically significant relationship with discretionary accruals with the positive direction.

Keywords: Board Characteristic, Audit Committee Characteristics, Earning Quality

1. บทนำ

จากการลงทุนภาครัฐบาลและเอกชนที่ขยายตัวภายใต้แผนยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 โดยมีเป้าหมายยกระดับประเทศไทยให้เป็น World Class Economic Zone โครงการดังกล่าวจะก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงานอย่างมาก ข้อมูลทางการเงินและบัญชีนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่นักลงทุนนำมาใช้เป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจลงทุน ข้อมูลรายงานทางการเงินที่ดีต้องถูกต้องตามที่ควรและมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ รายการกำไรสุทธิถือเป็นข้อมูลทางการเงินบัญชีที่สำคัญเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและความสามารถในการบริหารงานของฝ่ายบริหารรวมถึงใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษี เป็นเกณฑ์สำหรับการประเมินความสำเร็จของผลการดำเนินงานของบริษัท เป็นเกณฑ์สำหรับการกำหนดจำนวนเงินปันผล เป็นเกณฑ์สำหรับการบริหารการจัดการกำไรเป็นต้น กำไรในรายงานทางการเงินนั้นเกิดจากการบันทึกตามหลักการบัญชีที่มาจากรายการที่เกิดขึ้นจริงและรายการที่เกิดขึ้นจากการประมาณการ ในการประมาณการอาจเกิดจากใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าผู้บริหารอาจมีแรงจูงใจการบิดเบือนตัวเลขในรายงานทางการเงินเพื่อผลประโยชน์ของผู้บริหารเอง ซึ่งจะทำให้ไม่สะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการ และส่งผลโดยตรงต่อผู้ใช้งบการเงิน (Jiraporn, Miller and Yoon, 2008)

จุดประสงค์ของการจัดการกำไรจะส่งผลให้การประกอบธุรกิจมีความมั่งคั่งสูงสุด หรือทำให้กิจการมีมูลค่าธุรกิจสูงสุด แนวคิดเช่นนี้ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างเจ้าของกิจการกับผู้บริหารหรือผู้จัดการ ต่างฝ่ายต่างมีความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน (Jensen and Meckling, 1976) ในการดำเนินธุรกิจเจ้าของกิจการไม่สามารถดำเนินการได้เพียงคนเดียวจึงเกิดการว่าจ้างบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งขึ้นมาทำหน้าที่ในการดำเนินการบริหารจัดการแทนตนเอง (ศิลปิน ศรีจันทพร, 2559) ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมที่สามารถจูงใจตัวแทนได้ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรืออาจเป็นไปได้ตัวแทนจะปกปิด ซ่อนเร้นข้อมูล หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ และการกระทำที่ผิดต่อศีลธรรม เช่น การตกแต่งกำไร โดยใช้ดุลยพินิจของตัวเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการกำไร (Earnings Management) ผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเพื่อตกแต่งงบการเงินให้เป็นที่พอใจตามที่ผู้บริหารต้องการ

ในการทำงานกันเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น แนวคิดการกำกับดูแลกิจการจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ดีที่ผู้ถือหุ้นเลือกใช้ โดยแนวคิดการกำกับดูแลกิจการเป็นเครื่องมือในการกำกับ ควบคุม การบริหารงานที่ไม่พึงประสงค์

ของฝ่ายบริหาร เพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงาน มีความโปร่งใส มีความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม สามารถตรวจสอบได้ มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และรักษาความน่าเชื่อถือของรายงานทางการเงิน ซึ่งคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยติดตาม สอบทานให้มีการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างเคร่งครัด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของกรรมการบริษัท คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบที่ส่งผลกระทบต่อภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากจำนวน 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มที่ 2 สินค้าอุปโภคและบริโภค กลุ่มที่ 3 สินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 4 อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มที่ 5 ทรัพยากร กลุ่มที่ 6 บริการ และกลุ่มที่ 7 เทคโนโลยี โดยต้องเป็นบริษัทที่มีการดำเนินงานอยู่ในระหว่างปี 2560 - 2561 รอบระยะเวลาบัญชีเริ่มวันที่ 1 มกราคม สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 372 บริษัท งานวิจัยครั้งนี้ไม่รวมกลุ่มสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคาร บริษัทเงินทุนและบริษัทประกันภัย ซึ่งมีระเบียบและข้อบังคับในการจัดทำและนำเสนอ งบการเงิน ตลอดจนมีธุรกรรมทางการเงินและการดำเนินงานที่แตกต่างจากธุรกิจประเภทอื่น ๆ

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ แหล่งข้อมูล ทดุษฎี โดยที่ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Bdsize) ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท (BdInd) ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACsize) จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACmeeting) และความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACExpert) รวบรวมข้อมูลมาจากรายงานประจำปี ส่วนตัวแปรตาม คือ รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (DCA) และตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของกิจการ (Size) ความเสี่ยงทางการเงิน (Lev) และการเติบโตของกิจการ รวบรวมข้อมูลมาจากงบการเงิน และฐานข้อมูล SETSMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานในอดีตที่เกี่ยวข้องรวบรวมมาจากบทความ วารสาร เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจะถูกนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS Version 23)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนที่หนึ่งวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

ส่วนที่สอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีมากกว่า 1 ตัว

ตัวแปรและการวัดค่า

ตัวแปร	สัญลักษณ์	การวัดค่า
ตัวแปรอิสระ		
ขนาดของบริษัท (Board Size)	Bdsize	จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด
จำนวนคณะกรรมการอิสระ (Board Independence)	BdInd	กรรมการภายนอก/กรรมการทั้งหมด
ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ	ACSize	จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด
จำนวนครั้งในการเข้าประชุม (Audit Committee Meeting)	ACmeeting	กำหนดตัวแปรเทียม ถ้า (1) มีการประชุมมากกว่าหรือเท่ากับ 4 ครั้งต่อปี (0) ถ้าน้อยกว่า 4 ครั้ง
ความรู้ ความชำนาญด้านการเงินและบัญชีของคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee Expertise)	ACExpert	กำหนดตัวแปรเทียม ถ้า (1) กรรมการอย่างน้อย 1 คนมีความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงิน (0) ถ้าไม่มี
ตัวแปรควบคุม		
ขนาดของบริษัท (Company Size)	Size	ลอการิทึมของสินทรัพย์รวม ณ ปีสิ้นสุดงบการเงิน
ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Leverage)	Lev	อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม
การเติบโตของกิจการ	Growth	ผลต่างของรายได้จากการดำเนินงานปีปัจจุบันกับรายได้จากการดำเนินงานของปีก่อน หาดด้วยรายได้จากการดำเนินงานของปีก่อน
ตัวแปรตาม		
รายการคงค้าง	DCA	รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร คำนวณตามตัวแบบ Yoon Model

ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพกำไรวัดจากรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร คำนวณตามตัวแบบ Yoon Model ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหารายการคงค้างรวม (Total Accruals) ตามสมการที่ (1-1)

$$TA_{it} = NI_{it} - CFO_{it} \quad (1-1)$$

โดยที่

TA_{it} = รายการคงค้างรวมของบริษัท i ณ ปีที่ tNI_{it} = กำไรสุทธิของบริษัท i ณ ปีที่ tCFO_{it} = กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานของบริษัท ณ ปีที่ t

ขั้นตอนที่ 2 นำผลที่คำนวณได้ในสมการที่ (1-1) มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ในสมการที่ (1-2) โดยการใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด Ordinary Least Square (OLS) Regressions และหารด้วยรายได้รวมของปีปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อลดการเกิดปัญหาความไม่คงที่ในความแปรปรวนของตัวคลาดเคลื่อน ดังสมการ

$$\frac{TA_{it}}{REV_{it}} = \beta_0 + \beta_1 \left(\frac{\Delta REV_{it} - \Delta REC_{it}}{REV_{it}} \right) + \beta_2 \left(\frac{\Delta EXP_{it} - \Delta PAY_{it}}{REV_{it}} \right) + \beta_3 \left(\frac{\Delta DEP_{it} - \Delta PEN_{it}}{\Delta REV_{it}} \right) + \varepsilon_{it} \quad (1-2)$$

โดยที่

TA_{it} = รายการคงค้างรวมของบริษัท i ณ ปีที่ t ΔREV_{it} = ผลต่างระหว่างรายได้ในปีปัจจุบัน (t) กับปีก่อน (t-1) ΔREC_{it} = ผลต่างระหว่างยอดลูกหนี้สุทธิในปีปัจจุบัน (t) กับปีก่อน (t-1) ΔEXP_{it} = ผลรวมของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารของบริษัท i ณ ปีที่ t

หักด้วยผลรวมของต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารของบริษัท i ของปีก่อน t-1

 ΔPAY_{it} = ผลต่างระหว่างเจ้าหนี้การค้าในปีปัจจุบัน (t) กับปีก่อน (t-1) ΔDEP_{it} = ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาในปีปัจจุบัน (t) กับปีก่อน (t-1) ΔPEN_{it} = ผลต่างระหว่างผลประโยชน์ของพนักงานในปีปัจจุบัน (t) กับปีก่อน (t-1)REV_{it} = รายได้ของบริษัท i ณ ปีที่ t ε_{it} = ค่าความคลาดเคลื่อนของบริษัท i ณ ปีที่ t $\beta_0, \beta_1, \beta_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปรที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 3 นำค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้จากสมการที่ (1-2) มาคำนวณหารายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (NDCA) ตามสมการที่ (1-3)

$$NDCA_{it} = \beta_0 + \beta_1 \left(\frac{\Delta REV_{it} - \Delta REC_{it}}{REV_{it}} \right) + \beta_2 \left(\frac{\Delta EXP_{it} - \Delta PAY_{it}}{REV_{it}} \right) + \beta_3 \left(\frac{\Delta DEP_{it} - \Delta PEN_{it}}{\Delta REV_{it}} \right) \quad (1-3)$$

โดยที่

NDCA_{it} = รายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจของบริษัท i ณ ปีที่ t β_0 = ค่าคงที่ของสมการถดถอย

ขั้นตอนที่ 4 คำนวณรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (DCA) ในสมการที่ (1-4) โดยค่า TA_{it} มาจากสมการที่ (1-1) และค่าของรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (NDCA) มาจากสมการที่ (1-3) ดังนี้

$$DCA_{it} = \frac{TA_{it}}{REV_{it}} - NDCA_{it}$$

โดยที่

TA_{it} = รายการคงค้างทั้งหมดของบริษัท i ณ ปีที่ t

REV_{it} = รายได้ของบริษัท i ณ ปีที่ t

DCA_{it} = รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัท i ณ ปีที่ t

$NDCA_{it}$ = รายการคงค้างจากการดำเนินงานธุรกิจของบริษัท i ณ ปีที่ t

เมื่อได้ค่าตัวเลขของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารแล้ว นำมาทดสอบความสัมพันธ์กับ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรควบคุม ดังนั้นจึงเขียนแบบจำลองเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อวัดคุณภาพกำไรดังนี้

$$DCA_{it} = \beta_0 + \beta_1 Bdsiz_{it} + \beta_2 BdInd_{it} + \beta_3 ACsiz_{it} + \beta_4 ACmeeting_{it} + \beta_5 ACExpert_{it} + \beta_6 Size_{it} + \beta_7 Lev_{it} + \beta_8 Growth_{it} + \epsilon_{it}$$

โดยที่

β_0 = ค่าคงที่ของสมการถดถอย (Constant)

$\beta_1, \beta_2, \beta_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

DCA_{it} = มูลค่าของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ตามตัวแบบของ Yoon Model

$Bdsiz_{it}$ = ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

$BdInd_{it}$ = ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท

$ACsiz_{it}$ = ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ

$ACmeeting_{it}$ = จำนวนครั้งในการเข้าประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ

$ACExpert_{it}$ = ความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ

$Size_{it}$ = ขนาดของกิจการ

Lev_{it} = ความเสี่ยงทางการเงิน

$Growth_{it}$ = การเติบโตของกิจการ

4. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรเชิงปริมาณ

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (DCA)	-5.40	1.90	-4.08	0.02
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท	6.00	21.00	10.26	2.44
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท	3.00	12.00	4.16	1.25
ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ	3.00	5.00	3.19	0.41

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงิน				
ของคณะกรรมการตรวจสอบ	0.00	1.00	1.00	0.00
จำนวนครั้งในการเข้าประชุม	0.00	1.00	0.99	0.05
ขนาดของกิจการ	12.9	21.5	15.73	1.52
ความเสี่ยงทางการเงิน	0.00	1.00	0.406	0.21
การเติบโตของกิจการ	-1.00	39.2	0.23	2.11

หลังจากทำการรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทระหว่างปี 2560 - 2561 และเก็บจากฐานข้อมูล SETSMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 372 บริษัท มาทำการประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน จะถูกนำมาตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลมั่นใจได้ว่า สมการที่นำมาใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์หรือการพยากรณ์นั้นมีความถูกต้อง โดยจะทำการตรวจสอบจากค่าความคลาดเคลื่อน (e) การทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุทั้ง 5 ข้อ ดังนี้

1. ค่าคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงแบบปกติ 2. ค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อนเท่ากับศูนย์ 3. ค่าความแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นค่าคงที่ที่ไม่ทราบค่า 4. ค่าคลาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน 5. ตัวแปรทุกตัวต้องเป็นอิสระต่อกัน

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท คุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบกับคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

		DCA	Bdsize	BdInd	ACsize	ACmeeting	ACexp
DCA	Pearson Correlation	1.000	-0.051	-0.021	-0.005	-0.002	0.038
	Sig. (1-tailed)	.	0.162	0.347	0.463	0.486	0.001
	N	372	372	372	372	372	372
Bdsize	Pearson Correlation	-0.051	1.000	0.578	0.131	0.006	0.108
	Sig. (1-tailed)	0.162	.	0.000	0.006	0.456	0.003
	N	372	372	372	372	372	372
BdInd	Pearson Correlation	-0.021	0.578	1.000	0.154	0.007	0.088
	Sig. (1-tailed)	0.347	0.000	.	0.001	0.449	0.074
	N	372	372	372	372	372	372
ACsize	Pearson Correlation	-0.005	0.131	0.154	1.000	-0.109	0.072
	Sig. (1-tailed)	0.463	0.006	0.001	.	0.018	0.194
	N	372	372	372	372	372	372
ACmeeting	Pearson Correlation	-0.002	0.006	0.007	-0.109	1.000	0.052
	Sig. (1-tailed)	0.486	0.456	0.449	0.018	.	0.015

		DCA	Bdsize	BdInd	ACsize	ACmeeting	ACexp
	N	372	372	372	372	372	372
ACexp	Pearson Correlation	-0.075	0.025	0.019	0.081	0.074	1.000
	Sig. (1-tailed)	0.271	0.602	0.194	0.053	0.069	.
	N	372	372	372	372	372	372

เมื่อพิจารณาผลของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของตัวแปรอิสระแต่ละตัวจากตารางที่ 3 สามารถอธิบายได้ดังนี้

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Bdsize) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.008 ซึ่งมีผลเป็นลบ เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.233 ซึ่งมากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท (BdInd) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.004 ซึ่งมีผลเป็นลบ เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.036 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ถ้าคณะกรรมการบริษัทมีความเป็นอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีการบริหารจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างลดลง แสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการ ทำให้การเปิดเผยข้อมูลรายงานทางการเงินมีความถูกต้องสะท้อนให้เห็นถึงการมีคุณภาพกำไรที่ดี

ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACsize) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีผลเป็นบวก เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.908 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่าน รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACmeeting) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.022 ซึ่งมีผลเป็นลบ เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.933 ซึ่งมากกว่า 0.05 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของคณะกรรมการตรวจสอบทั้งหมด โดยเฉลี่ยพบว่า บริษัทมีการจัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบเฉลี่ยส่วนใหญ่มากกว่า 4 ครั้งต่อปี ซึ่งเป็นไปตามการศึกษาที่ผ่านมา สรุปได้ว่า จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

ความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACExpert) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีผลเป็นบวก เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.862 ซึ่งมากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

นอกจากนี้ ยังพบความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการ (Size) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.021 ซึ่งมีผลเป็นบวก เมื่อดูจาก

ค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.046 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

ความเสี่ยงทางการเงิน (Lev) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.018 ซึ่งมีผลเป็นลบ เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.802 ซึ่งมากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าความเสี่ยงทางการเงินไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

การเติบโตของกิจการ (Growth) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.016 ซึ่งมีผลเป็นบวก เมื่อดูจากค่าของ p – value ปรากฏว่าได้ค่า 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่าการเติบโตของกิจการมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

ตารางที่ 3 ค่า Yoon Model

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error			Tolerance	VIF
ค่าคงที่	-4.303	0.329	-13.095	0.000		
Bdsize	-0.008	0.077	-1.195	0.233	0.634	1.577
BdInd	-0.004	-0.020	-0.305	*0.036	0.637	1.571
ACsize	0.004	0.006	0.116	0.908	0.960	1.042
ACmeeting	-0.022	-0.004	-0.084	0.933	0.982	1.018
ACExpert	0.003	0.007	0.174	0.862	0.905	1.105
Size	0.021	0.011	2.002	*0.046	0.712	1.405
Lev	-0.018	0.073	-0.251	0.802	0.796	1.256
Growth	0.016	0.007	0.131	*0.012	0.985	1.016

R Square = 0.31 Adjusted R Square = 0.210 F-value = 1.646 n = 372 Durbin-Watson = 2.083
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การอภิปรายผล

1. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

จากผลการวิจัยพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Firth et al. (2007) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าว กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร อาจมีสาเหตุมาจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยที่กรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการงานของบริษัท รวมทั้งกำกับดูแลและควบคุมผู้บริหารให้มีพฤติกรรมที่ส่งเสริมการสร้างมูลค่าให้กับกิจการอย่างสูงสุด

2. ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท

จากผลการวิจัยพบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือ เมื่อกิจการมีจำนวนกรรมการอิสระเพิ่มสูงขึ้น ทำให้กิจการมีแนวโน้มที่จะจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างลดลง ส่งผลให้คุณภาพกำไรดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Klein (2002) ,Xie et al (2003) และ Firth et al (2007) และวรรณพร ศิริทิพย์ (2555) เนื่องจากจำนวนกรรมการอิสระที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการและมติของคณะกรรมการไม่ถูกรอบงำจากกรรมการที่เป็นตัวแทนผู้ถือหุ้นรายใหญ่และกรรมการที่เป็นผู้บริหารของบริษัททำให้สะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการ ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ

3. ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ

จากผลการวิจัยพบว่า ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xie et al (2003) และพวงเพชร คุ้มันคงไพศาล (2549) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเช่นกัน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร อาจมีสาเหตุมาจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยคณะกรรมการอิสระอย่างน้อย 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งคณะ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน ทำให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ถือเอาคณะกรรมการอิสระเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ ส่งผลให้จำนวนคณะกรรมการตรวจสอบในแต่ละบริษัทไม่แตกต่างกัน

4. จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ

จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xie et al (2003) และ Jirapom, et al (2006) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการตรวจสอบได้ปฏิบัติตามภารกิจตามแนวทางปฏิบัติที่ดีของคณะกรรมการตรวจสอบ มีการสอบถามข้อมูลที่สำคัญของรายงานทางการเงิน ทั้งรายไตรมาสและรายงานประจำปี ร่วมกับผู้บริหาร ผู้ตรวจสอบภายในและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเพื่อให้การจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปมีการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินอย่างเพียงพอ อีกทั้งยังสอบถามระบบการควบคุมภายในและระบบการตรวจสอบภายในที่เหมาะสม

5. ความรู้ ความชำนาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ

จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณพร ศิริทิพย์ (2555) และนุชบงกช บุญกุลศ (2555) แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xie et al (2003) จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร อาจมีสาเหตุมาจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดให้กรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คน ต้องมีความรู้ความเข้าใจหรือมี ประสบการณ์ด้านบัญชีและการเงินที่เพียงพอ ซึ่งสามารถทำหน้าที่ในการสอบถามความน่าเชื่อถือของงบการเงิน

6. ขนาดของกิจการ

จากผลการวิจัยพบว่า ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Klein (2020) และ Kim and Yoon (2008) กล่าวคือ ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรกิจการที่ขนาดใหญ่มีโอกาสในการจัดการกำไรหรือตกแต่งกำไรมากกว่ากิจการขนาดเล็ก เนื่องจากกิจการที่มีขนาดใหญ่มีการสอบทานระบบการควบคุมภายในและมีระบบการควบคุมภายในที่เข้มงวดมากกว่าทำให้เกิดโอกาสในการจัดการกำไรหรือตกแต่งกำไรน้อยกว่ากิจการขนาดเล็ก

7. ความเสี่ยงทางการเงิน

จากผลการวิจัยพบว่า ความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Klein (2002)

8. การเติบโตของกิจการ

จากผลการวิจัยพบว่า การเติบโตของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จากผลการวิจัยว่าการเติบโตของกิจการมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร กิจการที่มีอัตราการเติบโตสูงมีโอกาสในการจัดการกำไรหรือตกแต่งกำไรสูงกว่ากิจการที่มีโอกาสเติบโตต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen, Elder and Hung (2010) เนื่องจากถูกคาดหวังจากนักลงทุน เจ้าหนี้ และผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับผลกำไรที่แสดงในงบการเงิน ที่ควรแสดงการเติบโตของกำไรที่มากกว่าปีก่อน ส่งผลให้กิจการมีโอกาสในการจัดการกำไรหรือตกแต่งกำไรในระดับสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุน

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวนครั้งในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ และความรู้ ความชำนาญด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ความเสี่ยงทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของกิจการ และการเติบโตของกิจการ มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการบริษัท มีกรรมการอิสระเพิ่มขึ้น ส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างลดลง ทำให้กิจการมีคุณภาพกำไรดี

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงในเรื่องความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัท เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพจำนวนกรรมการอิสระที่เพิ่มขึ้น จะทำให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการของบริษัท เพื่อให้กรรมการทุกคนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระและไม่ให้มีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการบริษัท

2. การวิจัยครั้งนี้พบว่า ขนาดของกิจการ และการเติบโตของกิจการ ซึ่งเป็นตัวแปรควบคุม มีความสำคัญต่อคุณภาพกำไร นักลงทุน เจ้าหนี้ และผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญกับบริษัทที่มีอัตราการเติบโตสูงเนื่องจากมีโอกาสในการจัดการกำไรหรือตกแต่งกำไรมากกว่าบริษัทที่มีโอกาสเติบโตต่ำ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวแบบ Yoon Model ในการประมาณค่ารายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

เนื่องจากพบว่าเป็นแบบจำลองที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพที่ดี สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจเลือกใช้ตัวแบบอื่นในการศึกษาและเปรียบเทียบกันเพื่อยืนยันถึงประสิทธิภาพของตัวแบบและพิสูจน์ว่าตัวแบบใดสามารถอธิบายคุณภาพกำไรได้ดีที่สุด

2. ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษากิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ กลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคาร กลุ่มประกันชีวิตและประกันภัย กลุ่มฟื้นฟูกิจการ กลุ่มธุรกิจขนาด mai ในอนาคตผู้วิจัยท่านอื่น สามารถที่จะศึกษากลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ได้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัยต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนียา ลัธธนันท์. (2560). “เจาะลึก EEC ขกระดับเศรษฐกิจไทย”. *วารสารอุตสาหกรรม*, 8, 7-13
- วรรณพร ศิริทิพย์. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบและโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร*. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุษบงกช บุญกุศล. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทและการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับคุณภาพกำไร*. บัญชีมหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงเพชร คุ้มคองไพศาล. (2549). *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบตรวจสอบกับคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. บัญชีมหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2559). คณะกรรมการตรวจสอบช่วยเพิ่มคุณภาพกำไรหรือไม่. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 12(33), 40-49.
- Chen, K. Y. Elder, R. J., & Hung. (2010). The Investment Opportunity Set and Earnings Management : Evidence From the Role of Controlling Shareholders. *And International Review*, 18(3) ,193-211.
- Firth, M., P. M. Y. Fung, and O. M. Rui. (2007). Ownership, two-tier board structure, and the informativeness of earnings: Evidence for China. *Journal of Accounting and Public Policy*, 26, 463 – 496.
- Jensen, M. C., and Mecking, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and Ownership structure. *Journal of financial economics*, 3(4), 305-360.
- Klein, A. Audit Committee. Board of Director Characteristics, and Earnings Management. *Journal of Accounting and Economics*, 33(2002), 375-400
- Xie, B., Davidson, W. N., and DaDalt, P. J. Earnings Management and Corporate Governance : The Role of Board And the Audit Committee. *Journal of Corporate Finance*, 9(3), 295-316
- Yoon. S. S. Miller, G. & Jiraporn. P. (2006). Earnings management vehicles for Korean firms. *Journal of International Financial Management & Accounting*, 17(2), 85-109.